

İstikrar içinde duyduğun rahatlık. Bırak, rahatlık seni çürütüyor. Zihnin duvarları kelimeleri yıkmadan, onları tecrübelerin, hayallerin, eşyanın ötesinden göz kırpan ışıkların elinde çevirip anlamlardan kurtulmadan bir yere gidemezsin.

Sadece eskizler peşinde gez. Resimlerini bitirme. Yaralarını kapatma. Bırak, en soğuk ve en sıcak, delik deşik etsin. Bildiğinden kaç ve bilmediğine kavuş. Planladın da ne oldu? Hangi planın şimdiye kadar bildiğin gibi gitti?

Hayat bir rüzgar, ciğerlerim yelken, dilimde toz küreleri, zihnimde fırtına. Karanlık kayaları keşfetmek için ışık görmeyen taraflara kırdım dümeni.

Kendime uğramayı reddediyorum. Kendime gelmeyi. Kendimle olmayı.

Zihnin çeperlerinden çıkmayı beceremeyeceksek, neden zincirliyiz bu hayat bataklığına?